

КОНФЕРЕНЦІЯ
УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

ВІДОМІ ОРГАНІЗАЦІЇ
РАДІ

• КРУП
БРАТЧИКІВ І СЕСТРИЧОК

К О Н Ф Е Р Е Н Ц І Я
УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

В О Г О Н Ь
О Р Л И Н О Ї
Р А Д И
Ч: 9.

9. КРУГ БРАТЧИКІВ І СЕСТРИЧОК

Нью Йорк
Ч: 9.

Торонто
1954

З М І С Т

1. Новацькі імпрези - Е. Гойдиш
2. За зміну характеру наших імпрез - М. Світуха
3. Листопад - Леся Храплива
4. Різдвяний міт - Леся Храплива
5. Пригоди писаночки - Леся Храплива
6. Епідіаскоп - В.О. Грималяк
7. Як "Домовички уладили свою домівку" - Сестричка Леся
8. Тотем роя "Лисинята" - Сірій Орел Денис
9. Удосконалюймо наш метод праці - Т. С.
10. Листування новачат - С. О.
11. Зі звіту гніздової Н. Гаврачинської
12. Ігровий кутик

Сторож
Змагання бузьків
Відшукай зі замкненими очима
Прощу в комірне
Ходи за мною

13. Майструємо - О. Гаврилюк
14. Лист Старого Орла
15. Повідомлення Булави УПН-ів
Заклик Редакційної Колегії

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ - орган ОРЛИНОГО КРУГА при ГОЛОВНОМУ
БУЛАВНОМУ У. П. Н - ів.

Адреса Редакційної Колегії: пл.сен. В.О. ГРИМАЛЯК
940 N. 7th Street, Philadelphia 23, PA.
Адміністратор: Ст.пл. О. ЮЗЕНІВ, при допомозі Куренів
Ст. Пл. "ВЕРХОВИНКИ" та "ЛІСОВІ МАВКИ"

Б. ГОЙДИН

Н О В А Ц Ь К І І М П Р Е З І

Здавалося б, що в віці найбільшого розвитку техніки не треба шукати за враженнями для наших дітей, що вони мають їх багато, може й з а б а г а т о, як на їх дитячий вік. А одначе яке в б о г е є дитинство наших дітей ... Ми знаємо аж надто добре чим є кормлені їх мелоденькі душі. Нервовим темпом великоміського життя, гамором брудних вулиць, холодом чужого оточення, переважно теж чужої школи. Відтак еднотанітність невідрадніх домашніх обставин, де за важкою працею батьків є так мало часу для виховання дітей. Все те у великій мірі гасить чар справжнього соняшного дитинства наших дітей.

Більшість нашого новацтва народилася й зросла на чужині. Вони знають про Україну лише з оповідання батьків, учителів, чи пластових виховників. Не має сумніву, що дитина краще запам'ятає образ далекої Батьківщини, що його мусить відтворити в своїй уяві, коли вона побачить його на картині перед собою. А вже напевно вона зможе собі це краще уявити, коли побачить істричні постаті от хочби дружинника княжих часів, чи козака або січового стрільця на новацькій імпрезі. А коли ще припало б котрійсь дитині представляти таку постать на імпрезі, тоді сильні й радісні переживання залишаться незабутні на ціле життя.

Ото-ж і тому, складаючи цілорічний план виховної праці ми, новацькі виховники не можемо пропустити в ньому так важливої виховної ділянки н о в а ц ь к и х і м п р е з і. Однак багато виховників не доцінює як слід цієї справи, дивиться на новацькі імпрези легковажно, а то й уважає їх зайвими, а навіть некорисними в нашій виховній роботі. Так часто чується голоси новацьких виховників: "Як тут влаштовувати імпрези, коли так дуже мало часу маємо для виховної праці? На те є проста відповідь: Новацькі імпрези це один із наших виховних засобів.

Коли ми хочемо мати добрий цілорічний план праці, то в ньому мусить бути місце на новацькі імпрези. Треба нам рішуче тою справою більше поцікавитися. Передусім вказане в гурті виховників обговорити ті імпрези, що їх ми досі відбули, взаїмно обмінятися думками й досвідом та вибрати все те, що під виховним оглядом було успішне. Це допоможе нам дійти до певних висновків у розв'язці питання новацьких імпрез.

Виходимо з основного założення, що кожна новацька імпреза мусить мати точно намічену виховну мету, вона повинна поглиблювати національну свідомість наших вихованків, плекати в них від зарання почуття добра й краси, сталити характер та загалом виробляти в них новацьку - пластову поставу.

Діти мають природний гін до активності, бажають виявитися, ото-ж завдання виховника є це вміло опанувати, пізнати талановитість дітей та можливості розвивати їх здібності. Виховник, що завдасть собі труду, щоби пізнати своїх вихованків та зуміє виявити їх приховані талани, без сумніву вставить новацькі імпрези в програму виховної праці. Підготовкою для того є теж новацькі вмілості, як ось: декламатор, розповідайко, співак, танцюрист, сміхунчик, скомерех і ін.

Новацькі імпрези дають дітям сміливість у публичних виступах, виробляють в них мистецькі зацікавлення, збагачують нову літературними словами й зворотами. Вони є теж своєрідним показом праці новаків перед виховниками, батьками і ширшим громадянством. Вони є безпосереднім виявом засвоєних вмілостей, що показують, як новаци вміють жити в своєму гурті, як в ньому вміють бавитися і в тій радісній грі присвоюють собі засоби нашого новацького - пластового виховання.

Можемо поділити імпрези на внутрішні, як гніздові свята, змаги, новацькі роковини, що до них новаци підготовляються у часі своїх нормальних вайнять і часто вони є їх вислідом. Другі імпрези зовнішні, тобто з участю глядачів з-поза Пласту вимагають окремих, дуже докладних підготовчих заходів. Для них є конечно порозуміння та співпраця з іншими гніздами в поодиноких осередках. Треба докладно встановити які імпрези та коли влаштува-

ти, устійнити програму й обговорити її у всіх подробицях. Не можна пропустити чи злегковажити найдрібнішої речі, все мусить бути основно продумане й вивчене. Треба бути доволі обережним у виборі теми, змісту й характеру імпрез кермуючись віком новаків і їх зацікавленням. Так підготовані імпреди не будуть нам перешкаджати у виховній праці. Навпаки вони стануться побажаними і принесуть дітям багато радісних переживань а нам справжнє задоволення.

Діти за малими виїмками дуже люблять виступати і глибоко переживають усе те, що зв'язане з їхніми ролями. І тому для виховників тут є дуже важне завдання вибрати правильну тему для виступу новаків. Краще довше підготовляти та в тій праці пізнавати новаків, їх здібності й можливості як опісля змінити точку програми чи ролі поєдиноків вихованців. Всякі зміни бентежать дітей, підривають їх довіру у власні сили а навіть до виховника. Отже важна справа є розподіл ролей поміж новачат та ще важніша це розподіл праці й відповідальности за поєдинокі функції поміж виховників. Кожен виховник має бути на своєму призначеному місці, впевні відповідати за свою ділянку праці і виконати прийнятий обов'язок до кінця.

Не менше важна, на жаль у нашій невацькій дійсності зовсім недоцінювана справа це приміщення для імпреди, костюми, декорації, освітлення. Скільки то разів приходиться відбувати наші імпреди в пенурій, холодній залі, без потрібної хочби найскромнішої обстановки? А багато можна би зробити, якщо кожен із виховників докладе дещо зусилля і придбає потрібне в межах його спроможности.

Так підготовлені імпреди будуть гуртувати не тільки новаків, але й притягатимуть всіх українських дітей, що з них так багато зданих на товариство чужинців в умовинах, що не завжди добре впливають на них. Діти будуть ждати з тугою на такі імпреди, щоби знову стрінутися в гурті своїх ровесників.

За темами до імпрез не приходиться довго шукати. Їх маємо подостатком - історичних, чи взятих на підставі казок, епівідань з природи чи життя.

До Вас, ДРУЗІ - НОВАЦЬКІ ВИХОВНИКИ, тепер заклик взятися до діла, виявити багато ініціативи, багато доброї волі і вкладом праці принести радісні переживання та незабутні спомини для наших вихованків за допомогою новацьких імпрез.

X
XXX
XXXXX
XXX
X

М. СВІТУХА

ЗА ЗМІНУ ХАРАКТЕРУ НАШИХ ІМПРЕЗ

Ідучи слідами традиції українська громада кожного року в нескінченій черзі та різними формами святкує роковини історичних подій, видатних осіб та різні національні й релігійні свята. Починаючи від місяця січня і кінчаючи груднем діяльність чи не кожної української організації виштовнена безконечною підготовкою до чергової в році імпрези. Це намагання відмітити кожну подію фактично унапрямує і виштовнює всю діяльність організації і змушує відкладати всі інші зайняття на другий план. Перевада - ваність спричинює набльоневість і поверховність, кожночасне повторювання тих самих метод і цитування відомих фактів.

Чи застановляються організатори імпрез, що дає кожному пасивному учасникові його присутність по декільки разів на академіях, святах, концертах і т.п.? Чи у висліді учасники набувають докладнішого знання про подію чи особу, визнають глибше керівні ідеї та засвоюють собі, як духовий скарб бажання піднятися на висоту даної події? Сміємо твердити, що з нашими імпрезами не все в порядку.

Виходячи з точки погляду сприймання дітьми новацького віку треба завважити, що звичайно не доцінюється тонкої дитячої вразливості на естетику й культуру імпрези. Автім естетика вишліфовує молододу душу, робить її здібною сприймати містичні правди.

Коли знову-ж звернемо увагу в наскільки змеханізовано -
бездушному світі перебувають діти в теперішній час, на -
скільки плитке духово та глибоко матеріялістичне є їх ото -
чення, тоді зрозуміємо які далекойдучі наслідки матиме на -
ша обов'язність до того чинника виховання дитини.

Діти обертаються немов у зачарованому колесі чи то вну -
трішньо-організаційних святкувань, чи "організованої" участі
в громадських святах. Таке постійне темно робить їх пере -
втомленими, нездібними глибше відчувати - захоплюватися
імпрезами. При засадничій перевазі, завдяки нашій історич -
ній недолі, святкувань сумного характеру, витворюється на -
стрій постійної національної жалоби. Хоч ми може того й не
помічаємо то діти починають набувати переконання, що нас
завжди били. Яким же контрастом являється для нашої дитини
життя його співтовариша американця - англійця, що знав ли -
ше безжурну веселість Свята Перемоги та досить розбурхане
і вигідне щоденне життя. У нас сум і жалоба - це духовий
корм тепер підростаючого покоління.

Не краще мається справа з ділянкою театрального й
фільмового мистецтва. Брак відповідного підбору фільмів
при назагал частому їх відвідуванні дітьми, дає в наслідках
зацікавлення невідповідною тематикою, а в парі з цим і ви -
кривлення формуючогося світогляду. Українських фільмів ще
дуже мало, та і ті висвітлюються лише в кількох більших осе -
редках і не є доступні загальному наших дітей.

З огляду на брак у нас добрих професійних театрів те -
атральне мистецтво є на низькому рівні. Аматорські гуртки
все ще тримаються старого репертуару з надто плиткою пробле -
матикою. У висліді того опінія дітей про наше театральне
мистецтво низька. Для контрасту порівняймо дитячі імпрези,
що їх улаштовують чужі школи в модерних приміщеннях, з у -
частю відомих артистів, до яких часто притягається укра -
їнські діти, що, як це знаємо із дуже численних випадків,
мистецькими здібностями перевищують своїх співтоваришів.

Все те не значить, що у нас зовсім не має ясных сто -
рінок в ділянці імпрез. Вони без сумніву є, одначе нам тре -
ба широковідкрити очі на всі негативи сьогоднішнього стану,

старатися пізнати їх і шукати за засобами виправлення. У першу чергу ми повинні зрозуміти, що дитина сама по собі є глибоко чуттєва і вразлива на чар краси. Події оповиті глибокими переживаннями сприймаються легко й зафіксуються назавжди в пам'яті дитини. Романтичність, настроєвість і оригінальність це чинники, що допоможуть нам передати новачкам бажаний зміст.

Головним завданням виховника є розвинути в дітей почуття гордості з приналежності до свого народу. Основну роль тут відіграє вивчення рідної мови і пізнання духовних цінностей із пребагатої культурної скарбниці нашого народу. Імпresi - один з багатьох шляхів для досягнення цієї цілі.

Практично: До стандартно прийнятих у нас видів святкування ЯЛИНКИ треба включити такі широкі українські й глибоко романтичні обряди як *в е р т е п*, розказуючи при цьому про традицію втєну в Україні, колядників зі звіздох під вікнами і т.д. Відтворення староукраїнського звичаю ходження з "козєм", тобто передягання за діда, козака, цигана і т.д. дасть глибоко емоційні переживання, що будуть великим контрастом до цілком плиткого й чисте - "бизнесового" підходу у святкуванні Різдва, як це досі водиться.

Окрім нападів і поминок по славній пам'яті героїських нестатях нашої невітньої історії доцільним є методею новацьких занять звернути увагу дітей на героїський життєвий шлях, життєві ідеали й цілі, досягнення і здобутки, що їх вони принесли для нашого народу. Добре підготований і переведений новацький вогник, своїм чаром і романтикою, настроєвистю та символікою залишить незабутні спомини в душах дітей. Подібну чи відмінну форму, але все базовану на тих самих елементах, можна знайти для кожного роду й характеру імпresi, що не перетяжуватиме новачків безкінечною підготовкою, а залишить глибоке враження. Новацькі імпresi повинні бути вислідом проробленої праці в довшому періоді часу, а не спеціальної підготовки коштом інших занять.

Питання імпresi вимагає глибокої застанови над формою, методом і змістом, як це досі звичайне у нас практикується.

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

Л И С Т О П А Д

КНЯЖНА - ОСІНЬ у сукні вишиваній листочками пожевклими сидить на престолі умасному червоною ка-
линою. По боках стоять листочки-діти, один
із них трошки старший, в багатшому одязі.

СТАРШИЙ ЛИСТОЧОК: Сіла осінь -- княжна на престолі
Та пряде намисто -- наутину ...
Сірі хмари небом йдуть поволі
І лунають співи журавлині.

ХОР за сценою співає мурмурандо "Видиш брате мій". Один
з листочків д е к л я м у є текст пісні.

СТАРШИЙ ЛИСТОЧОК: Сіла осінь і княжна на престолі
З наутиння ние пишні шати ...

ВСІ ЛИСТОЧКИ: Ой кому ж вони будуть, чудові?
Хто буде їх срібні одягати?

ОСІНЬ: /святочно, таємничо, ніби співає/

Вишиваю в'ялими листками
З наутиння шаті ті шавкові,
Тій землі, що всяйна хрестами,
Тій землі, що скунана у криві...
Тій землі, що квітом розцвітала,
Мерехтіла у промінні волі,
Тій, що сонце правди зустрічала
І бої завзяті в чистім полі...

Ще стелила коври все багрові,
Як стрільці до бою виступали
Визволити Рідний Край готові,
Як шляхами рідними спісали ...

/ЗА СЦЕНОЮ гра, есентуальне й спів: "ХЛОПЦІ АЛЯРМ". Передом
сцени переманеревують хлопці-стрільчики, із крісами на пле-
чах та китичками калини на шапках/.

ОСІНЬ: /продовжу задумано/

Ой бої важкі тоді лунали,
Воскресала знов козацька слава,

І прапнелі небо розривали
І будилась знов своя Держава

Осіню калина червоніла

І листки барвилися шовкові,

І життя піснями забреніло

Рідний прапор мав знов у Львові.

/При останніх словах сильне мурмурандо за сценою "Ми йдем вперед"

ОСІНЬ:

Та минули волі дні прекрасні

І в стрільців не стало більше сили

Де ішли шляхи стрілецькі - ясні,

Жовте листя з вітром простелилось.

ЛИСТКИ: підносяться та виконують ритмічний танок під мелодію "Як з Бережан до кадри". В перервах мелюдеклямація листків /тих, що не танцюють/:

Гуляє вітер з листям,

Коли в осінній ранок

Летять листки шовкові,

На вільне, рідне місто

І спогяди колишні

Тихесенько спадали

Встають листопадові

Листочки золотисті.

Коли в заграві ранку

Летять листки шовкові,

Вставала давня слава,

Шепече вітер з листям

З могили воскресала

Казки листопадові

Українська Держава.

Снуються золотисті...

СТАРШИЙ ЛИСТОЧОК:

Сіла осінь - княжна на престолі

Золотий вінок плете із листя,

Заплітає між листки шовкові

Із калини дороге намисто ...

/ЗА СЦЕНОЮ гра: "Ой у Лузі ..."/

СТАРШИЙ ЛИСТОЧОК:

Сіла осінь - княжна на престолі,

Споглядає на вінок тужливо ...

ВСІ ЛИСТОЧКИ:

Ой чиєж прикрасить горде чело,

Золотий вінок, осіннє диво?

ОСІНЬ: /у мріях/

Покладу я той вінок багатий,

Заквітчаю переможців скрані

Тим, що знов підуть у бій завзятий

Як велика хвиля знов настане!

Тим, що то тепер дітьми на чужині
Набирають знання в Рідній Школі,
Щоб здобути славу Україні,
Повернуть весняне сонці волі ...

/Гра "Далека Ти, а близька нам" /Вмащеровують школярі, творять півкریг перед престолом Осені/.

ШКОЛЯРІ: Кризь далеку ми йдемо чужину
Та будемо пильно все учитись,
Щоб Тебе підняти Україно,
І стрілецьку славу відновити

Школярі вмащеровують під звуки пісні "Вернуться же тії Стрільці Січовії".

З а с л о н а

=====
=====
=====

ЛЕСЯ КРАПЛИВА

Р І З Д В Я Н И Й М І Т

Небо. Хмарки і зорі. Янголи з восковими свічками.
Сидять: КНЯЗЬ, ГЕТЬМАН, СТРІЛЕЦЬ.

<u>КНЯЗЬ:</u>	Що збудували Славно державу, Славно державу Бегу на славу, Що мурували Церкви високі Церкви високі Бегу молотись, В небесне царство У государство, Перед престолом Бегу молотись Правду во віки Вічні хвалити.	Школи великі Правді учитись Право - закони В книги складали Люту неправду Завжди карали, Прийняв нас Господь У своє царство
---------------	---	--

<u>ГЕТЬМАН:</u>	Що ми шабляки Міцно держали, Міцно держали, Ще й саменали Бранців турецьких Тай визволяли, Ляхів поганих В пух розбивали,	Що боронили Правду завзято Від веріженьків Тай від проклятих Тай від проклятих Тай від лукавих, Дав нам Всевишній Вічну славу:
-----------------	--	---

Поміж зірками,
Поміж ясними,
Поміж ясними,
Де Херувими,
Понад хмарками
Богу молились,
Правду во віки
Вічні хвалити.

СТРІЛЕЦЬ:

Що привертали
Давню славу,
Давню славу -
Рідну державу,
Щоб була воля
З тихого Сяну
З тихого Сяну
Ген аж до Дону,
Ще від Полісся
Аж по Карпати
Шли Україну
Ми визволяти,

Йшли піднімати
Квіття - калину,
Дав нам Всевишній
Вічний спочинок,
Вічний спочинок,
Де тихі води,
Райські героди,
Нема незгоди,
Вітер крилатий
Вільно літає
Славу Господню
Ввік преславляє...

КНЯЗЬ:

Мир нам довіку
В Божему Раю,
Де ясні зорі
Богу сіяють.
Та серце жалем
Б'ється що днини
Немає правди
Для України:

Церкви в руїнах,
В згарищах школи,
Верг панує
По своїй волі.
Верг панує
З Сяну до Дону,
Кривда лютує
В Краю месму.

ГЕТЬМАН:

Лежить в могилі
Козацька слава ...

СТРІЛЕЦЬ:

Квітка - калина
Зв'яла - опала ...

КНЯЗЬ:

Сум нам великий
В Божему раю,
Ще в Україні
Волі немає...

ГЕТЬМАН:

Невже не має
Сили на ката?
Мовчить Україна
Келись завзята?

/Стає ясніше./

СТРІЛЕЦЬ:

Гляньте! - відкрились
Небесні брами -
Знов нам вітати
Гостя між нами.

АНГОЛ: /Входить - всі встають/

Мир вам, щасливі,
Богу угодні!
Приймете гостя
Свого сьогодні,

Із України,
Ще Богу мила,
Ще Правді вірно
Завжди служила.

/Янгол зникає, входить ПОВСТАНЕЦЬ, за сценою пісня "Гей степами"/

КНЯЗЬ: /підходить до нього:

Русичів давніх
Сину завзятий!

ГЕТЬМАН:

Нащадку гордий
Славних Сарматів!

СТРІЛЕЦЬ:

Зброя у тебе
Сенцем сіяє!
Скажи нам вістку
З Рідного Краю!

ПОВСТАНЕЦЬ:

Привіт вам, предки,
Поклін, герої,
Від України,
Та від нової,
Що не зложила
Катам ще зброї,
Що в лісі темнім
Та в нічку грізну
Кувала зброю
Добру -залізну.

На веріженьків
Кувала зброю
Та гартувала
Серця героїв ...

Горить Вкраїна
З Сину до Дону
Не панувати
Катові злему!

КНЯЗЬ:

Горить Вкраїна

ГЕТЬМАН:

Лунає слава!

СТРІЛЕЦЬ:

Встане ще воля -
Рідна Держава!

КНЯЗЬ:

Невже це справді
Близька хвилина,
Що прийде Правда
На Україну?

/За сценою спів коляди: БОГ ПРЕДВІЧНИЙ/

ГЕТЬМАН:

Чуєш? Співають
Хори небесні!

СТРІЛЕЦЬ:

Хмарками лунуть
Співи чудесні ...

ПОВСТАНЕЦЬ:

Невже ж редилась
Правда сьогодні?

ЯНГОЛ:

Мир вам, достойні
Слуги Господні!
Вам я приношу
Добру новину

Редилась Правда
На Україні.
На Україну -
Там, де Карпати

Йдять до яскині
Бога вітати!

КНЯЗЬ:

Правда редилась!
На Україні!

ГЕТЬМАН:

В стайні убогій
Спечила нині,
Завтра ж воскресне
Світові всьому!

ЯНГОЛ:

СТРІЛЕЦЬ: Ходім вклонитись
Князю новому!

КНЯЗЬ: Несімо дари:
Церкви багаті,
Зелетом криті
В дорогій шаті

ГЕТЬМАН: Шаблі дамаські
І самопали
Що Правду вірно
Оберняли.

СТРІЛЕЦЬ: Наші прапори,
Буйні, мов море,

ПОВСТАНЕЦЬ: І наші серця -
Правді все вірні!

ВСІ: Злежимо Богу
В дарі покірне...

/Виходять повагом під звуки коляди/.

-:--:-

-:-:-:-:-

-:-:-:-:-

:-:-:-

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

ПРИГОДИ ПИСАНОЧКИ

/Резновідь Сестрички/

Була собі новачка Оріся. На сходини пильно ходила, в школі гарненько вчилась, і дома матусі, як мегла, так і помагала. Тому всі Орісю дуже любили: і сестричка, і всі новачки в рю, і вчителька, і матуся, і батько.

А коли прийшов Великдень, задзвенили дзвони, подарувала мати Орісі гарнентку писанку. Квітками-чічками, барвними олениками розмальовану.

Подякувала Оріся мамусі, завинула писаночку в хустину та пішла з батьками в церкву. А після Служби Божої зібралися під церквою Орісині подруги - новачки. Кожна була дістала від матусі писаночку - та ніодної не була така гарна, як Орісіна. Стали дівчатка одною писанкою об другу цекати - пробувати, чия сильніша.

Вдарила Маруся своєю писанкою об Орісіну - Марусина писанка та і вся розбилася, Орісіна осталась ціла. Вдарила об неї Гануся своєю - і Ганусина луснула. Спробувала Христя і її писанка розпалася. А Орісіна писанка ціла остала, немов рада, що всі інші писанки пебила.

Пеклала Оріся свою писанку в траву, а сама пішла із подругами - новачками гагілки виводити. А писаночка немов від -

чула, що ніхто на неї не дивиться таї покотилася по м'якій зеленій травичці. Покотилася через стежку та через браму, далше на дорогу, аж ген далеко, в ліс...

А в лісі птачки так і щебечуть, так і співають. А в лісі квітки білі, жовті та сині свої цікаві голівки розкривають. А на верхках дерев вітер - пустунчик із свіжим, молодим листячком грається... А писаночка котилася все далше й далше.

/На сцену виходить писанка/

А напроти неї - дивись! - скаче ширенький зайчик - побігайчик.

Зайчик: А хто ти така будеш, красна панянке?

Писанка: А ти хто такий, сірий, та ще й вухатий?

Зайчик: Я зайчик - побігайчик. По лісі стрибаю, в поле по капусту забігаю, від лиса та від вовка-неситого, що сил у ногах втікаю.

Писанка: А я писанка, та ще й Великодня! Мене матуся Орисі - невачки довго-довго лискучим воском рисувала, в барвах різних-прерізних купала, поки я вся квітками та чічками й барвними олениками розмальована стала...

Зайчик: /Оглядає її/. Ти мені дуже подобалася, писаночко. Давай будемо разом по лісі мандрувати!

Писанка: Ото, а хіба ж ти мені рівня? Я всі писанки із цілого Орисіного роя побила! Куди ж тобі до мене?

Зайчик: /Просить/ А таки ходи зі мною, лугом та бером та зеленою травою...

Писанка: /Розлютилась/ Не хочу й не піду!

РОЗПОВІДЬ: Пехнюшився зайчик, розвісив вниз свої вухка та пішов дуки ноги несли, куди очі бачили... А писаночка покотилася далше. Котиться вона лісом, аж напроти їй курятко. Маленьке та жовтеньке, мов пухинка м'якеньке.

Курятко: А ти хто така будеш красна панянке?

Писанка: А ти хто таке, маленьке та пухкате, та непервертне?

Курятко: Я - курятко маленьке, загубилеся в моєї неньки -квочки. Лісом блукаю, друзів собі шукаю. Будь ти мені подругою!

Писанка: А я писанка, та ще й Великодня! Мене матуся Орисі - невачки довго-довго лискучим воском рисувала, в красках різних купала, поки я вся квітками та чічками та барвними олениками розмальована стала.

Курятко: /Оглядає її/. Ти мені дуже подобалася, писаночко! Та мабуть ти мені і ріднею приходишся. Давай будемо разом мандрувати, дороги шукати!

Писанка: Ото, а хіба ж ти мені рівня? Я всі писанки із цілого Орисіного роя побила! Куди ж тобі до мене?

Курятко: /Дуже просить/ А таки ходи зі мною, лугом та бером та зеленою травою!

Писанка: /Розлютилась/ Не хочу! Не піду!

РОЗПОВІДЬ: Засумувало курятко жовтеньке, аж слізки з очей крильцятками втирати стало та пішло, куди ноги несли, куди очі бачили. А писанка покотилася далше. Аж закотилася на лісову полянку. А на полянці паслося ягнятко-біленьке, маленьке та кучеряве.

Ягнятко: А ти хто така будеш, красна паняночко?

Писанка: А ти хто таке, мале та вухате та кудлате?

Ягнятко: Я, ягничка-невеличка, вийшла пещубати свіжої травички... Траву зелену, білі квіточки спасаю, друзів собі шукаю...

Писанка: А я писанка, щей Великодня! Мене матуся Ориси-новачки довго-довго лискучим воском рисувала, то в червоній, то в жовтій, то в зеленій красці купала, поки я вся барвна мов веселка стала...

Ягнятко: /Оглядає її/ Дуже ти мені припала до вподоби, писанко. Давай підемо разом!

Писанка: А хіба ж ти мені рівня? Я всі-всі писанки із цілого Ори-синого роя побила, а як до лісу пішла, то й сама, без нікого собі дорогу нашла. Бач, яка я!

Ягнятко: Бачу я, що ти неабияка краля та таки вдвійку нам веселін буде. Будемо квіток шукати, ти зі мною підеш лугом, бером та зеленою травою ...

Писанка: /Аж ніжкою тупнула/ Не хачу й не піду!

РОЗПОВІДЬ: Пехнюпилося ягнятко - слізеньки йому із очей: кап-кап-кап. Вже й травичка свіжа весняна не смакує йому.... Вона само пішло нуди ноги несли, нуди очі бачили ... А писанка покотилася далше... А квітки весняні дивом дивувались, птачки на деревах аж щebetати забували: що це за паянка, мов веселка барвна, квітками та чічками та селниками розмальована - лісом та лугом мандрує?

А писаночка щораз то більше на гердецах надувається, кругом розглядається та все собі думає, що другої такої красної, як вона, - на цілому світі не має. Аж ось вона наступила на камінчик, зачепилась об корінчик та впала престо в яму, що її келись лисина для своїх лисинят була вигребла... Впала писаночка - тріхи не розбилася... Та ні, не розбилася, бо міцна була, бо зі всіх писанок у цілому релі - найміцніша. Не розбилась та вилізти із ямки - ніяк. Ще пребує так зараз знов і на саме дно скотиться. Бачить писаночка, що хіба вже їй прийдеться препадати, стала вона тоді гірко плакати - ридати ...

Писанка: Ой бідна - бідненька я! Хіба прийдеться мені тут у ямці загинати, бо ніяк мені на гору дістатись. Хіба ж тут так і полиняють мої пишні шати, що їх Орисина матуся лискучим воском малювала, у красках купала, своєю дочечці, чемній невачці на сам Великдень дарувала..... Чи на те вона, матуся добра трудилась днями, ночами наді мною не спала, щоб я тут у лісі, у самітній ямці пропадала?

Ой, якби то був зі мною зайчик - побігайчик, чи курятко маленьке, чи ягнятко біленьке! Вони б напевно добре знали, мене з біди иврятували ...І чого ж це я нещасна ними гордила, дружити не хотіла?

РОЗПОВІДЬ: Так довго - довго писаночка в ямці гірко плакала - ридала, аж почув її здалека зайчик - побігайчик. Прибіг він над ямку та питає:

Зайчик: А хто це, хто в ямці так гірко ридав?

Писаночка: Зайчику-побігайчику, це я, писаночка, ще тобою сіреним та вухатим гордила, з тобою дружити не хотіла, а тепер сама у лисячу ямку закотилась, та вилізти - ніяк! У-у-у-у-у!

РОЗПОВІДЬ: Поглянув на неї зайчик, пошкрібався за вухком таї каже:

Зайчик: Та не плач, небого! От я буду зараз гукати, може хто прийде тебе визволити! /Складає лапки в трубку, кличе на всі сторони/ Гей-гей-Гууу ...!

Курятко: /Вбігає/ А хто це тут вже зранку по лісі гукає?

Зайчик: Та ось тут писаночка - красна паняночка в лисячій ямці загибає ...

Курятко: То ми ж зараз разом станемо гукати, може хто почує - прийде визволити. /Обидвоє гукать, як перед тим/

Ягнятко: А хто це тут вже зранку по лісі гукає, тишу святочну Великодню розбиває?

Зайчик і Курятко: Та ось це писаночка, красна паняночка, квітками мальована, чічками цяцькована, у лисячій ямці загибає!

Ягнятко: То ми ж разом станемо гукати, може хто почує, прийде визволити!

/Гукать як перед тим. Здалека чути веснянку новачок/

Зайчик: Чи чуєте? Хтось в лісі співає!

Курятко: Може нас почує?

Ягнятко: Може писанку врятує?

/Всі трое гукать. Входять 4 - 5 новачок/.

РОЗПОВІДЬ: І так гукали так кричали, аж почули їх новачки - дівчатка, що йшли разом із Орисею в лісі, її писанки гукати. Пішли вони за голосом звірять та зайшли аж над ямку, ще її лисиця своїм лисеняткам конала, ще то в неї писаночка внала... Прийшли. Побачила Орися свою писаночку, витягнула її з ямки та на радісах давай свою писанку цілувати .. А потім всі взяли за руки та завели веснянки: і новачки, і зайчик, і курятко, і ягнятко ...

ВЕСНЯНКА: Проминула вже зима, Кругом квіти вже цвітуть,
Снігу леду вже нема, Вівці трави вже пасуть,
Ой нема, ой нема, Ой пасуть, ой пасуть,
Снігу-леду вже нема. Вівці трави вже пасуть

Прилетіли журавлі
Й соловії ті малі,
Ой малі, ой малі,
Соловії ті малі.

Всі весело співаймо,
Весну красну вітаймо,
Вітаймо, вітаймо
Весну красну вітаймо

В. ГРИМАЛЯК

Е П І Д І Я С К О П

..... Братчику, чи сьогодні буде фільм?

Ні, сьогодні фільму не буде, але буде щось майже таке саме як фільм. Буде казка "Чоботи втікачі".

О! Ми це вже знаємо, бо читали ту казку в "ГОТУЙСЬ".

Це правда, що ви читали, але ви її не бачили.

А хіба казку можна бачити?

Можна, на екрані, - оте-ж увага, починаємо.

І на великому полотнищі екрану видно вже перший образок казки. Нічого не говорю, бо новачки самі спонтанно читають:

"Був собі дід. У нього були чоботи"... і т.д. Гарний кольоровий образочок ч.1. А таких картин із цілої казки було 15: Заінтере-сування читанням із пам'яті новачків було таке, що поправляли один одного та й забули про фільм, а печали жити життям казки.

Ось так я хотів зробити малий експеримент, щоб перевести переставити зацікавлення новачків від "ковбейського" фільму на українську казку. Мене ніяк не здивувало так велике захоплення новачків вивітленням гарних кольорових ілюстрацій казки з рідною, українською тематикою. Діти взагалі молодші й старші захоплюються гарними ілюстраціями до казки.

Апарат "епідіяскоп" односторонньо отримав право громадянства" в нашій виховній роботі з новачками. Він служить, щоб показати Україну - /з маленьких образочків побільшує на величину екрану/, він показує як розв'язати ребусики - загадки. Він побільшує також самих новачат на знімках з таборів чи сходів, словом - він робить все новим, живим, зрозумілим і краще закріплює в дитячій пам'яті все те, що ми хочемо подати, до малих голівок наших любимців.

Це все, очевидно, станеться тоді, коли ми самі прикладемо рук до роботи, коли відповідно заплануємо виховну програму, коли в нас буде бажання справити новачатам несподівану приємність.

Не меншу прислугу зробив мені фільм, що його визичив мені брат Шегрин із Бостону. Це була велика й славна подія на моїй новацькій забаві, де були теж і батьки дітей. Фільм з ТАБОРУ в ІСТ ЧЕТГЕМ. Ви не можете уявити собі тої втіхи, радості, окликів задоволення новачків! - "О! Це я! А це Миросьо, тут Берис, там Юрко" - лунало від початку фільму аж до кінця.

А коли на залі стало ясно, коли втихомирилось молоде братство, я побачив на обличчях батьків не лише задоволення, але й деяку гордість.

"Ось бачите, на фільмі був мій синцьо" Не а це знане всім, що мамин синцьо найкращий з усіх синів

Сестричка ЛЕСЯ

ЯК "ДОМОВИЧКИ" УЛАДИЛИ СВОЮ ДОМІВКУ

Коли "ДОМОВИЧКИ" прийшли перший раз до нової домівки, то якось дуже сумно було їм на серцях. Домівка була велика, якій престора, але було в ній лиш три крісла і більше нічого. І то, як на одне крісло Оля сіла, то воно тільки — гріє, та й зломилеся. Добре, що долівка була свіжо вичищена, то всі посідали на ній у крузі, неначе при огніку, та так відбули сходи.

А сестричка говорила: — Бачите, ми вже маємо свою домівку. Мусимо бути дуже вдячні нашим батькам, що її нам підшукали та винайняли. Але бачите, як тут пусте!

— Ой так, прошу сестрички!

— А ви всі хотіли б, щоб наша домівка інакше виглядала?

— Дуже, дуже хотіли б.

— То мусимо самі про це подбати.

— А як?

— Подумайте самі, як?

— А ми не знаємо.

— Прешу сестрички, мені здається, що я знаю: тут треба купити крісел.

— Невно, за щого?

— Ну, і стола. В кожній хаті є завжди стіл.

— А також шафи, бо немає куди складати речей.

— Прешу сестрички, а звідки ж ми те все візьмемо?

— А звідки ж береться обстанівку до хати?

— Ну, до хати те татко й мамця купують, але ми...

... ми не маємо грошей.

— То мусимо собі заощадити — порадила сестричка.

— А звідки, прошу сестрички?

— Та ось подумайте добре, скільки то ми нераз непотрібно

тратимо грошей.

— Ні, прошу сестрички, ми ніколи!

— А ось пригадайте собі, скільки разів купували якусь не-

потрібну іграшку, а те й цукорки, чи інше...

Хіба ж без цього не можна було обійтися?

Всі якось посумніли, бо кожна собі аж надто добре прига-

дувала це...

— Так от ми могли б ці гроші складати в щадничу коробку,

а тоді можна б купити все потрібне...

— А справді...

— Але ми не маємо щадничої коробки!

— Ось вона! — і сестричка зі своєї течки кругленьку мета-

ливу коробку.

— О прошу сестрички, а я маю п'ять центів. Можна їх ки-

нути — вихопилася Зірка.

— Добре, кинь! І Зірка тремтячою рукою вкинула до коро-

бочки свій гріш. А як він гарно дзеленькнув! За Зіркою пішла

ще Оряся, Христа і Марійка. Решта обіцяла, що принесе на другий

раз — напевно! Світлянка навіть зав'язала собі вузлики на хус —

течці, щоб не забути ...

Ляна - росва, мала опікуватися коробкою та приносити її на кожні сходи. На чергових сходах вже добре дзвонили гроші, аж було якось веселіше всім, хоч сходи відбували ще "на землі". А Ляна трясла коробкою та все говорила: "Хто ще сьогодні не дав, прошу зараз дати, бо я опісля не прийму!"

А як хвалилися новачки, хто звідкіля роздобув ті гроші! Оксани тета платила пів долара, коли вона вчором бавилася з тетиним малим Андрійком. А Марійка перестала їздити автобусом до школи /бо те можна пішки зайти, тільки треба раніше встати/ і складає подня двадцять центів. А Ляна відмовила собі тістечка до снідання в школі ...

Христя сказала мамі, що вона потребує грошей до школи і дістала 50 центів....

- Чи ви думаєте, що так можна робити? - запитала сестричка.

- Ой ні, ні! Та ж новачка має все говорити лиш правду!

- Фе, Христю, яка ж з тебе новачка?

Одна тільки Устя стала її беронити: - Прошу сестрички, Христя зле не думала! А Христі вже аж слези в очах стали...

Тоді сестричка сказала, щоби Христя зараз віддала ті гроші мамі, нехай у всьому признається і вже більші ніколи - ніколи такого не робить. Бо таких грошей навіть сама коробка не хотіла б!

Дальше вже все йшло гладко. Грошенята синались до коробки, аж вже там дзвонити не могли. Тоді треба було відчинити коробку, /сестричка мала ключик/. Висинали - печислили. Було - подумайте! Дванадцять доларів та 24 центи за один місяць. Кожна з "Демовичок" перечислювала, і було ні більше ні менше. Тоді Ляна, Оля та Зірка пішли одного пополудня до крамниці питати, скільки коштуватимуть крісла. Довідалися - ей горе! - Прі такі гарні, різьбленою спинкою, як вони думали - те й мріяти годі. А так таких простеньких, звичайненьких - те за їх гроші було всього чотири крісла. Радилися, журилися, бігали аж три рази до сестрички, а скільки те разів одна до одної - і купили чотири крісла. Решта остала в коробці. На одному кріслі буде сидіти в часі сходів сестричка, а на інших новачки, це на попередніх сходах мали найбільше хрестиків. Так і рішили.

Тоді почали дальше думати. - Складають все цілий місяць - і в чотири крісла. А як воно так поведі дальше піде - то чи варта так заходитись. Тоді демівка буде уладжена, як вони самі будуть вже сестричками - а вони хочуть, щоби її влаштувати вже. Треба якось прадити цьому!

Думали й придумали! Трошки сестричка, та трошки вони. Улаштують базар. Повишавать хустинки. Усті мамуся спече бубликів /а Устя поеме: буде пробувати, чи добрі, а опісля поеме посуду/. А ще крім того сестричка принесе їм форми і вони повитинають з паперу і лицарів і козаків і стрільців і пластунок, таких на відставах, що будуть стояти та дадуть їх на базар. І запресять неваків, юнаків і вначок, а навіть батьків. Всіх.

Так і зробили. Вашке описати скільки те було труду та біганини, але два дні після базару в демівці стояла шафка, а ще осталося троха грошей - так вже на половину стола.

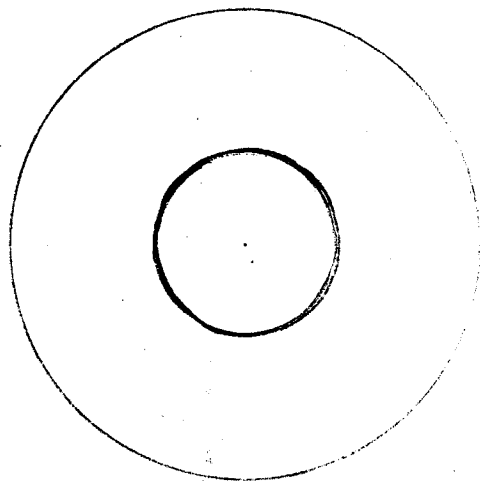
Щадили пильно й дальше. І чи повірите? Станув в демівці стіл і більше крісел так, що вже всі могли сидіти на сходах і навіть ще одна менша шафка, що її треба було для бібліотечки роя. Все те заребили собі "Демовички" самі. А потім прийшли ще образи, а Олі мамця вишила рушник над образ Матері Божої.

Ось так "Демовички" все придбали - бо на те вони справжні новачки, що все зміють самі собі прадити!

Сірий Орел ДЕНИС

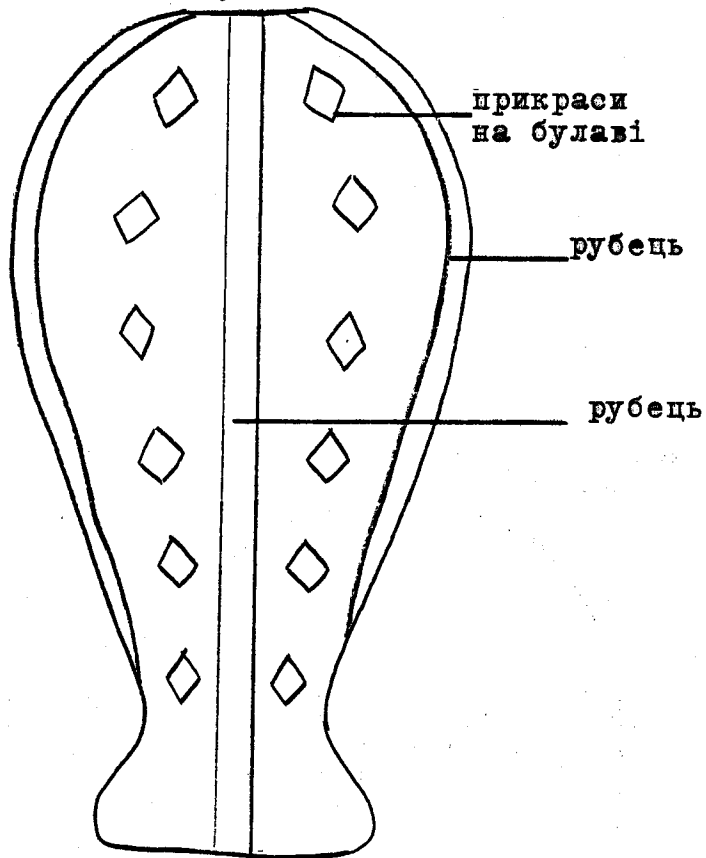
Т О Т Е М роя "ЛИСИНЯТА"

Круглий кусек дерева

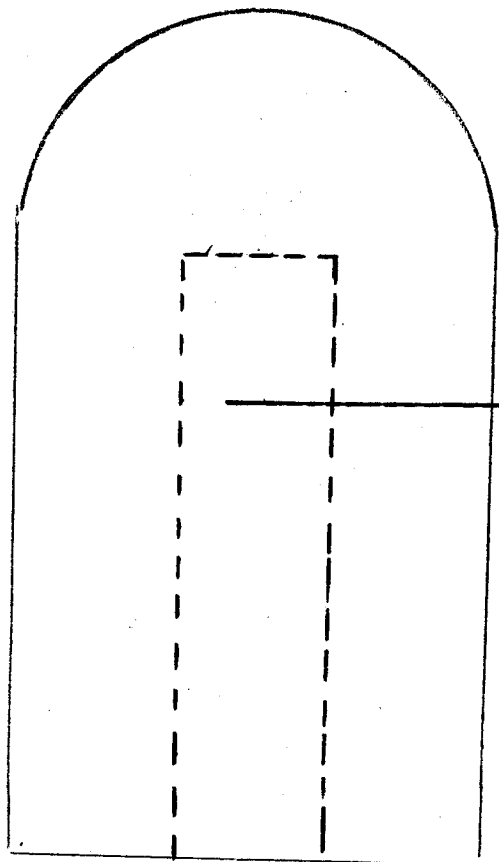

1. Вид знизу

Гетева булава

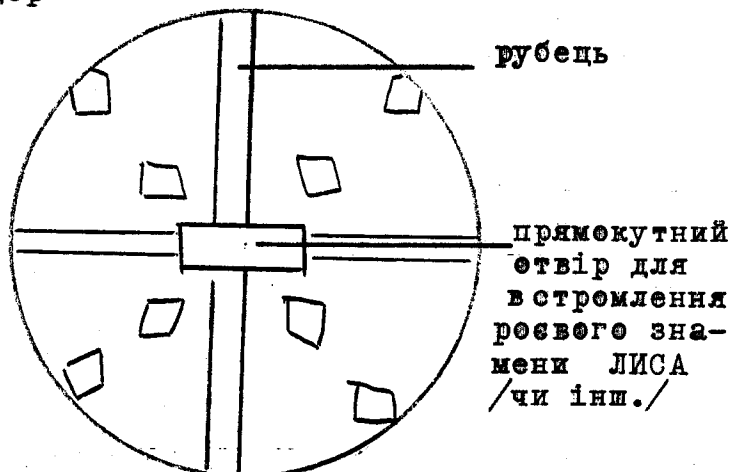

3. Вид збоку

2. Вид збоку

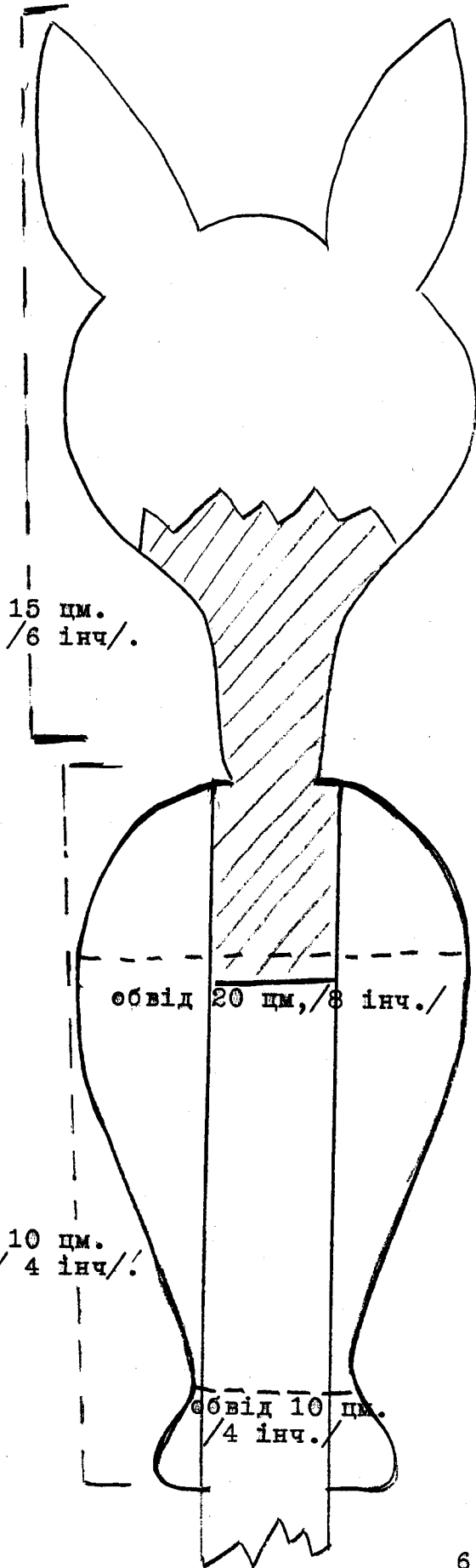
отвір вглуб
круглий для
круглого дер-
жака

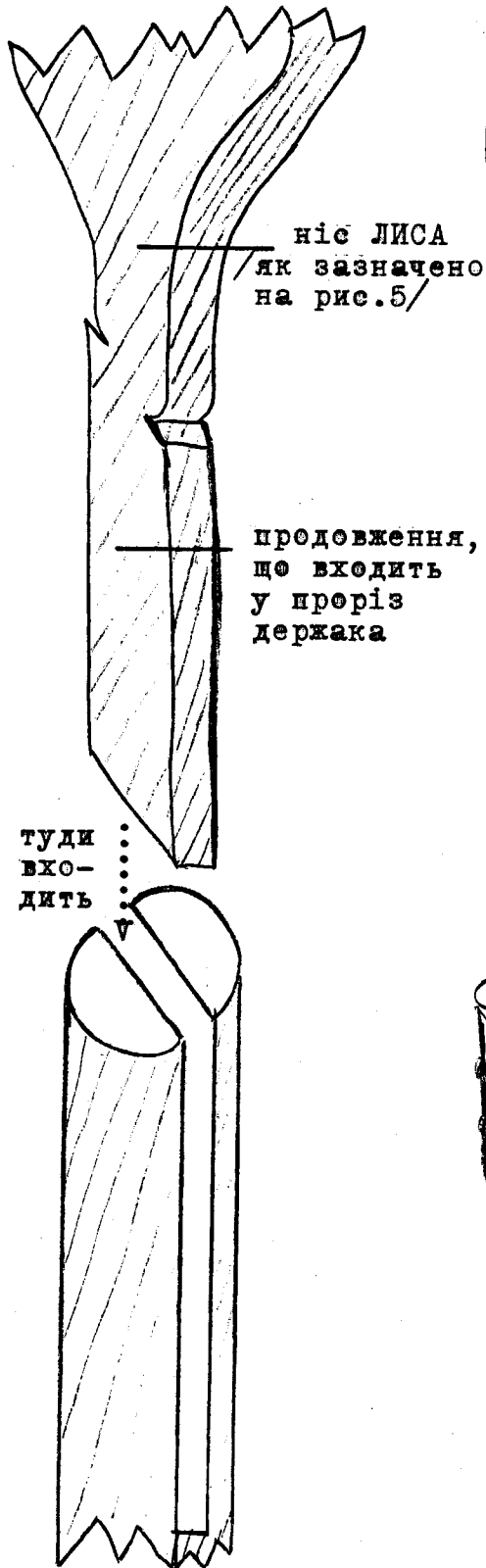
4. Вид згори /Горішня частина булави з рис. 3./

прямокутний
отвір для
встромлення
розового зна-
менн ЛИСА
/чи инн./

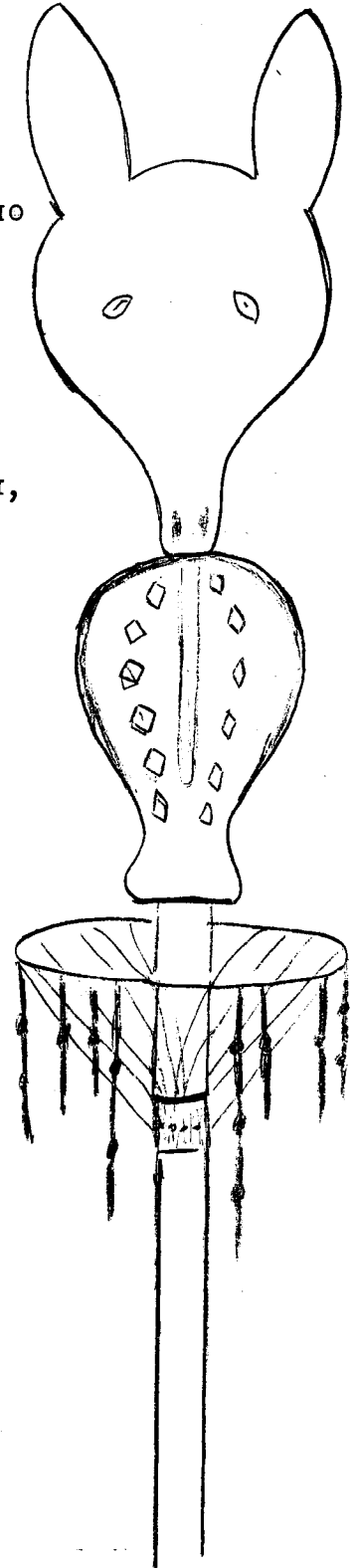
Як сполучити розве знам'я із держакем
в середині булави:

5. Вид зпереду

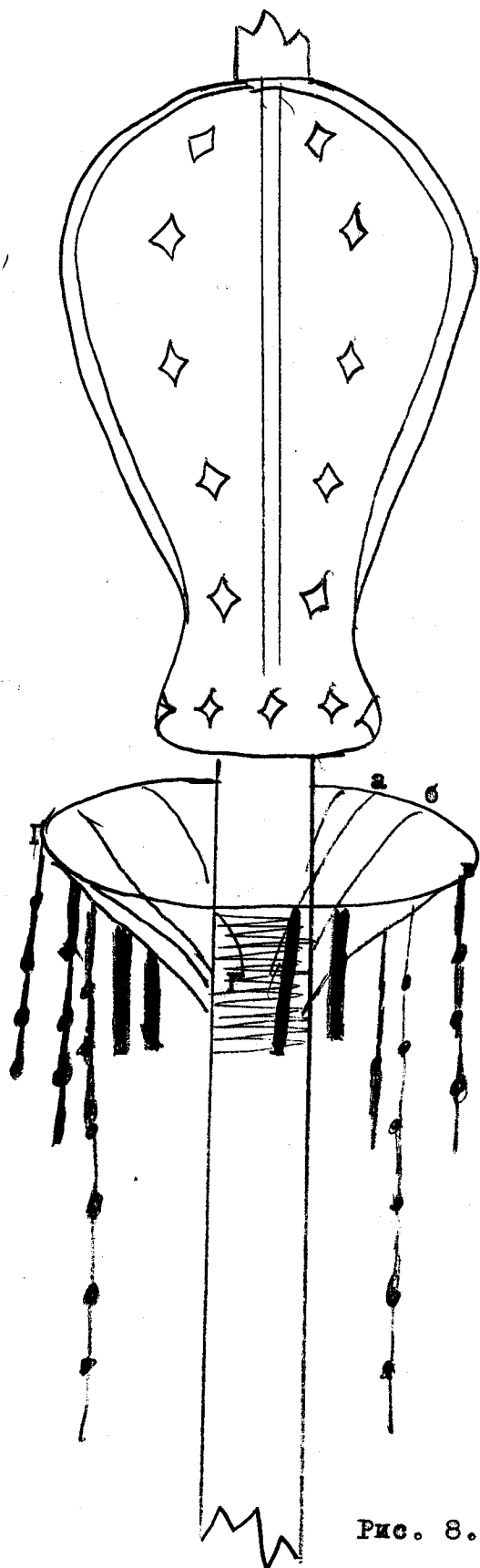

6. Як входить розве знам'я до держака в середині булави

7. Загальний вид ГОТОВОГО Т О Т Е М У

ЗАЗНАЧУВАННЯ ДОБРИХ ДІЛ НОВАКІВ
на розв'язуванні знамені

1. Кругле колесо з дроту, що прикріплене до держака вигнутими продовженнями, /а, б, в.../ обметаними довкруги шнурком.
2. Шнурок середньої товщини /відповідно до тотему/ тягнеться із точки Г. при держаку, де він є прикріплений, як і всі інші довкруги, кількість їх така скільки й новаків в рої. Шнурок йде в гору до точки Г. прикріплений до дротяного колеса та йде вниз; свій кінець він повинен мати біля 5 см. від кружка і від цього місця новак починає в'язати вузли один після одного вниз за виконанні добрі діла.
3. Стяжки різних красок, що їх вибрали і принесли самі новаци прикріплюються на шнурку даного новака поміж держакон і місцем де шнурок стикається із дротом.

---!---!---!---!---!---!---!---!---!---!---!---!---!---!---!---!---

Йдучи на зустріч численним запитам
новацьких виховників містимо оце про-
ект тотему "ЛИСИНЯТА".

Виготовив його Сірий Орел ДЕНИС, що вже
більше року перебуває в армії З.Д.А. на
Далекому Сході.

Шлемо цю дорогою БРАТОВІ ДЕНИСОВІ
ширий пластовий привіт, очікуючи ца-
сливого його поверету до нашого новаць-
кого й пластового гурту.

ГОТУЙСЬ!

СКОБ!

РЕДАКЦІЯ В. О. Р.

О Р Л И Н И Й К Р У Г

Рис. 8.

ДУМКИ ПІД РОЗВАГУ НОВАЦЬКИМ ВИХОВНИКАМ:
=====

Т. С.

УДОСКОНАЛЮМО НАШ М Е Т О Д П РАЦІ

Найважливіше наше завдання у виховній роботі з новачками - це розвивання і плекання д у х о в и х в а р т о с т е й. Що то за цінності - кожний виховник знає, а для певності може заглянути до ПРАВИЛЬНИКА УПН і прочитати про основи виховання в УПН, про напрямні виховної дії в УПН і т.д. Для пригадки та відсвіження цього варте прочитувати правильник час-до-часу.

Перед нами виринає тепер питання: ЯК ДОСЯГТИ МЕТИ? Багато, можна сміло сказати, більшість виховників знаходить практичну відповідь на це питання у безпосередніх, простих заходах. Але спостереження підкреслюють факт, що майже кожний молодий чи малодосвідчений виховник робить ті самі помилки.

П е р ш е н е д о м а г а н н я: Виховник намагається дати як найповніше - вичерпне обговорення фактів чи явищ. Не-один із вас подумав, що ж у тому злого?

Загал дітей н е ц і к а в и т ь цілість справ, що зв'язані н.пр. з якимсь явищем. Їх інтересує звичайно одна - дві основні риси явища, часом і більше, не завжди найважливіші, часто різні в різних дітей. Тому ми повинні розказувати про важливіші й ц і к а в і ш і риси явища, залишаючи даліше " п о г л и б л е н н я " відомостей самій дитині. Нашим завданням є лише п о б у д ж у в а т и дітей до шукань, бо ми не є в силі всего навчити новачка в межах 1 чи 2 годин тижневої зустрічі.

Д р у г е н е д о м а г а н н я: Щоб у короткому часі подати як найбільше фактів про н.пр. якогось князя, гетьмана чи письменника, виховник реалізує свій намір у своїй н е с в і д о с т і в найбільше н е в і д н е в і д н і й фермі, бо в фермі с у х о г о в и к л а д у. Цей підхід до справи поганий, дуже поганий.

Перш за все - коли ми візьмемо до уваги наші спостереження психологічного порядку, ми не будемо подавати новачкам

всіх фактів з життя історичних постатей. Ми не можемо бавитися у шкелу. Ми підкреслимо один - два факти з життя н.пр. князя на те, щоб запізнати новаків з постаттю князя, щоб пробудити цікавість дітей до засвоєння /новітнього/ чи закріплення такої риси характеру князя, як це подано в оповіданні.

Тому не розказування життєпису даного князя, не вичислення всіх його заслуг є важливе в нашій роботі з дітьми, а розказання одного чи двох фактів з дитинства чи загальом зі життя князя, що були притаманні для нього, а які, згідно з нашим бажанням, повинні бути особливістю наших новачат.

Очевидно метод роботи мінятимемо відповідно до віку дітей. Для прикладу: Від розповіді - ГРИ в наймолодших новачат, перейдемо до розповіді - ГУТІРКИ в середніх і дамо належне місце для ГУТІРКИ /де всі новаци реє беруть участь/ у роботі зі старшими новачками. Слідом за розповіддю та гутіркою повинна йти дія дитини, що в'язатиметься тісно з діяльністю видатніших постатей українського світу. Для прикладу: Найлегше, на мою думку, впорядник запізнає новаків з Нарбутом, коли розказуватиме про нарисовані ним гроші чи марки для Української Держави. Консеквентно за тим повинно вирости чи зміцнитися у багатьох новачат бажання рисувати чи збирати марки, гроші чи щонебудь іншого.

Нам видається, що цих кілька думок дасть сяку-таку картину, що уможливить уявити собі, як вести роботу з дітьми. Розуміється картина ця неповна. Незрозуміле вам щонебудь, пишіть, питайте! Як би не було ЗАНЕХАЙТЕ ВИКЛАДИ під час своїх занять з новачатами, а шляхом гри, розповіді, гутірки, пісні виховуймо наших малят на справжніх, з великими духовими вартестями майбутність громадян української спільноти.

СТОРИНКА зі ЗАПИСНИКА РЕДАКЦІЇ В.О.Р.

Л И С Т У В А Н Н Я Н О В А К І В

Неволі стало вже в нас гарним звичаєм, що новачки пересилають святочні привіти. Вітають вони індивідуально чи збірно своїх друзів чи зверхників. Також, особливо в цьому році, була жива виміна привітів і листування у літніх таборах. Однак це проводиться не завжди згідно з нашими виховними заповідями. Часом здається нам, що виховники не розуміють ваги такого виховного заходу, як новацькі привіти - листування.

Суттєвим у тому є те, що новачки-новачка пам'ятає про свого друга з табору, чи свого братчика - сестричку, чи про іншого новацького виховника. Вони висилають картку з привітом чи побажаннями. Підшукання картки, зложення привіту, написання адреси тощо, дають дитині цілу низку глибоких духових переживань, а впарі з тим вчать практично, як треба писати та висилати листа.

Все це може проводитися дома або в доріжці. Початково можна це практикувати в доріжці, як перехідний етап, а потім дома, де кожний новачок уже сам писатиме до когось захоче.

Не все однак є в порядку в реалізації цього важливого заходу. Деякі новацькі виховники вважають, що пересилання привітів це чисто формальна справа і тому самі пишуть і висилають побажання до пластових зверхників. Ми розуміємо цих виховників, що так воне легше, не пов'язане з ніякими клопотами. Та все-таки ми радимо пожертвувати частину сходу на цю справу, бо вона має велике виховне значення. Уважамо теж, що дуже важливим є, щоб новачата самі підписувалися, кожний новачок із реві, а не лише представники реві чи гнізда.

Після одержання привіту треба обов'язково подякувати новачкам за висланий привіт чи побажання, чи то окремим письмом, чи в новацькому журналі, називаючи прізвища кожного новачка.

Стільки є випадків, що новачки перебуваючи 4 тижні на літніх таборах ні разу не написали до своїх батьків, хоч до того зобов'язалися і мали готові листівки, заадресовані, з приліпленими поштовими значками. Сипляться тоді листи від батьків до команди табору, часто навіть є наказ, що всі учасники табору мають написати до своїх батьків. Та це мало виховний засіб, бо дітей треба навчити цього починаючи саме з таких гуртових пересилань привітів.

Отже-ж продовжуйте й надалі пересилання привітів, зв'яжіть своїх новачків з новачками, що живуть в інших країнах. Пересилайте святочні дарунки новачкам - залишенцям у Німеччині чи Австрії, бо вони живуть у дуже важких умовах.

Покажіть ділом новацько - пластову дружбу, взаємну допомогу. Сьогодні вони знаходяться у великій біді, а завтра кожний з нас може опинитися в невідрадному положенні.

Тому поберімо труднощі на шляху до ВЕЛИКОЇ МЕТИ спільним дружнім зусиллям всіх членів української громади помагаючи собі взаємно й такий шлях покажимо нашим новачатам.

ГОЛОСИ НОВАПЬКИХ ВИХОВНИКІВ

ЗІ ЗВІТУ ГНІЗДОВОЇ

пл.сен. Н. Гаврачинської про працю гнізда "Крилаті"

у В і н н і п е г у.

В дні 28.XI. мин. року відбулися сходи гнізда з нагоди Свята Української Книжки з такою програмою:

В и с т а в к а К н и ж к и. Гніздова перевела гутірку, як новачки педеляться в бібліотеці, в який спосіб винезичається книжки і т.п. Новачки оглянули на виставці найновіші видання передусім історичні та дитячі журнали. Потім переведено гру "ЙДУ до БІБЛІОТЕКИ". Оповідання - історія одної картки з книжки /в який спосіб поводить книжка і як треба шанувати книжку/. ГРА - ходження по газеті на зручність. Спів - повтрення пісні до Свята Шевченка, що його планується відбути разом з дітьми з Рідної Школи. РІЗНЕ: Повідомлено новачок, що створено новий рій для тих новачок, що мешкають близько катедри. Гніздова завивала новачок, щоби здавали іспити вмілости ч и т а ч к и та закладали власні бібліотечки. ПРИМІТКА: Рєї пригтовляються до відсвяткування Роковин Шевченка в Гнізді у фермі змагань за найбільшу скількість найкращих деклямацій в рої.

В іншому місці звіту читаємо:

Відбуто ЯЛИНКУ для Новацтва Станиці. Проєфору посвятив О. Станичний та звернувся до новацтва кількома словами викликаючи в них почуттядності зо всіма новаками та всіма українськими дітьми на Батьківщині, як теж по всьому світі. Новак і новачка засвітили після того дві свічечки на ялинці. Пластирият пригтовив перекуску а потім новацтво и юнацтво провело програму.

СВЯТО СОБОРНОСТИ Жіночий Кіш відмітив святотчим переходом новачок до юнацтва, а гурток юначок складав пластову присягу. 13 новачв одержале ступінь "ОРЛЯТ", гніздо попрачаде "Синичок" і "Ластівек", що перейшли до юначок. З нагоди переходу "Синички" зложили свої ошадности в сумі 5,- дол. на видавництво, а "Ластівки" дол. 2,95 для дітей-залишенців у Німеччині. Зверушливим моментом свята було прочитання письма від Сестрички Гел. Референтки з побажаням для новачок у дні їх переходу до юначок та повідомлення про це, що "Синички" здебули перше місце в Канаді в росвих змаганнях з нагоди 40-ліття У.П.У.

В дні 1 лютого відбулися сходи проводу Гнізда для обговорення організаційних та виховних справ. Вирішено, що Сестрички подбають, щоб новачки складали іспити вмілостей зі зимових епертів. Сестричка Христа перебрала відповідальність вивчити новачок всіх вимог на ЛЕШЕТАРКУ. Заплановано влаштувати змаг Перший Лещетарський Крок для новачок. Сестрички обмінялися матеріялами зі "Світу Дитини".

Дня 28 березня відбулися святотні сходи Гнізда присвчені Т. Шевченкові. Програма: 1/ Заповіт, 2/ Гутірка: "Культ Шевченка серед українців і чужинців, 3/ Змагання роїв у декляма-

кроки більше /ДРУГЕ МІСЦЕ/, вкінці рій, що має є п'ять кроків більше /ТРЕТЄ МІСЦЕ/.

Відшукай зі замкненими очима.

Рій неваків стає у ряді. На віддалі 6 - 8 кроків на землі положена картонна або бляшана коробка, до якої можна покласти коржик, образок чи ін. Граючому зав'язуємо хустиною очі так, щоби не міг бачити і даємо в руки паличку чи прутик. Коли очі зав'язані кажемо йому повернутися тричі вліво чи право і після того піти в напрямі до коробки і вдарити її паличкою.

Хто пецілить коробку паличкою вигравє схований в ній коржик, образок і т.п.

Гра виправляє бистроту, орієнтацію з замкненими очима. Треба добре закрити очі, щоби не можна було бачити коробки.

ПРОШУ В КОМІРНЕ

Граємо в рюю, у домівці, або на вільному повітрі. На долівці або землі рисуємо малі колеса, що їх має бути на одно менше ніж є число граючих. Отже коли маємо 8 неваків нарисуємо тільки 7 коліс у більшому крузі. В кожне колесо стає один грач, а один залишиться зовсім без свого колеса - це є КОМІРНИК. Він звертається до когось, що стоїть у колесі і каже: ПРОШУ В КОМІРНЕ, але той, що є в колесі не хоче його прийняти до себе й каже: ПРОШУ ДАЛЬШЕ. КОМІРНИК мусить іти дальше до другого грача проситися в КОМІРНЕ. Підчас того всі інші грачі, що є у своїх колесах міняють свої місця, перебігаючи з колеса до колеса. КОМІРНИК мусить використати нагоду, що яхесь колесо в часі перебігання буде вільне і стати в те вільне колесо. Тоді КОМІРНИКОМ стає той, що залишиться без колеса. Ця рухлива гра надається для молодних невачат.

ХОДИ ЗА МНОЮ.

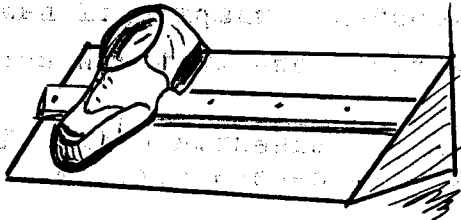
Грачі стоять у колесі тісно один біля другого, звернені очима до середини колеса. Перший, що починає гру стоїть поза колесом і легко дотикаючи в плечі одного грача, що стоїть в колесі каже: ХОДИ ЗА МНОЮ. Діткнений йде скоро в протилежний бік на зовні колеса так аж стане перед своїм противником. Тоді вони оба невагом три рази кланяються собі згинаючи голови, а після третього поклону повертаються скоро назад і біжуть до вільного місця в колесі, щоби його зайняти. Хто залишиться поза колесом починає гру від початку.

Гра весела, коли точно вимагати, щоби грачі докладно тричі кланялися собі, вироблює зручність у поворотах та швидкість.

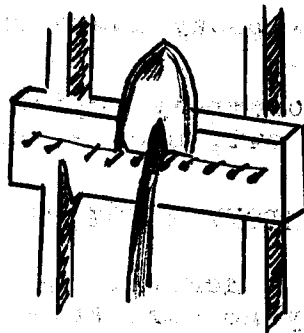
О. ГАВРИЛЮК

МАЙСТРУЄМО

ПРЕДМЕТИ ЩОДЕННОГО ВЖИТКУ ДОМА І В ТАБОРІ

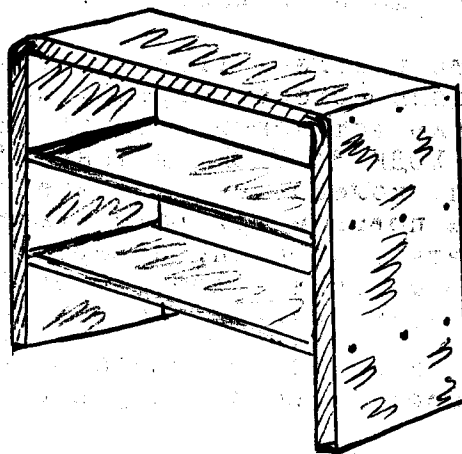

1. Стояк для черевиків

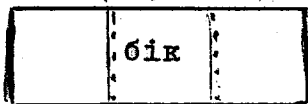

2. Вішак на знаряддя

3. Полички на книжки

←30 ↔ 30 ↔ 30→

← 90 см →

Беки і полички є рівні 90 см. довжини.

ЛИСТ СТАРОГО ОРЛА

ДОРОГІ СІРІ ОРЛИ!

Перші дні 1954 року принесли важливу подію в пластовому русі. На V. Загальному Пластовому З'їзді в Наягара Феліс закінчився один період пластової діяльності в організаційних рамках т.зв. Союзу Українських Пластунів /СУП/, а запечатковано нову форму під назвою КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ /КУНО/.

Мені здається, що зараз децільним є усвідомити собі стан УПН-ів, з яким ми ввійшли в наш черговий організаційний період, щоб згодом можна було поміряти й перевірити наш ріс т згл. Наш схил.

Склад теперішнього Проводу УПН-ів wraz з діючими підлеглими клітинами Вам подано до відома.

"ОРЛИНИЙ КРУГ", ядро новацького руху, став уже незрушним фактом. Число його членів далі росте згідно з постановами правління. До членів-засновників: Старий Орел, Єлих, Гаврилюк, Світлуха, Думановський, до яких вкоротці долучився Беднарський - /зараз всі вони є дійсними членами О.К./ - крім кандидатів: Український, Грималюк, Краво.

Крайові Новацькі З'єднання очолюють:

- 1. ЗДНА - кр. реф. новаків - ст.пл. О. Гаврилюк
- 2. Канада - в о. кр. реф. " " - ст.пл. М. Світлуха
- 3. Аргентина - в о. кр. реф. " " - ст.пл. Л. Думановський
- 4. Австралія - в о. " " " - ст.пл. І. Гриневич
- 5. Англія - в о. " " " - ст.пл. В. Клим
- 6. Австрія - в о. " " " - ст.пл. М. Турко
- 7. Бразилія - в о. " " " - пл.сен.М. Гаврилишин

Стан УПН-ів на 1954 рік такий:

Новаків 740, зорганізованих в 46 частинах, новацьких виховників 108. Зареєстровані в рр. 1945 - 49 в Німеччині частини: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21 - самоздіквідувалися у зв'язку з переселенням українських емігрантів. У часі 1950 - 1953 рр. в Булаві головного Булавного УПН-ів зареєстроване 9 нових частин, в тому 8 у ЗДНА і 1 в Канаді /Вінніпег/ та 3 саместійні реї /ЗДНА/ Крім того згелешене існування 11 підготовчих гнізд та 24 підготовні саместійні реї.

Я не дав Вам цифри, що дуже багате говорять про світла й тіні УПН-ів. Пригляньмося до тих тіней, що за світлими цифрами тягнуться в дивовижно великій формі. Число новаків - на розвесовому етапі пластового руху мінлося, головне в зв'язку зі зовнішніми відносинами нашої спільноти. Ось перегляд:

1927	- 500	/хлопців і дівчат/
1943	- 821	/375 хл. і 446 дів./
1946	- 1153	/571 " і 582 "
1947	- 1852	/хлопців і дівчат/

1953 рік дає нам приблизне число новачат 1500 хлопців і дівчат. Частина новаків розгубилася підчас переселення української еміграційної громади з Німеччини й Австрії на нові місця перебування. Тому тепер число новаків м а л е - наше перше завдання - ЗВІЛЬШИТИ ЧИСЛО НОВАЦТВА.

Друга справа: Ми сьогодні не можемо подати докладного образу новаків, що унаглядив би їх ріст - їх здобуті преби. Одночасно ми не можемо докладно сказати скільки є новаків - прихильників /до заяви вступу/, відтак новаків /до 1-ої преби/, новаків - жовтодзюбів /по 1-ій пробі/, новаків - юних орлят /по 2-ій пробі/, новаків - орлят /по 3-ій пробі/. Ч О М У ? Немає докладних звітів, а то й цілковитий б р а к звітів - бо відносини й праця у низових частинах невпорядковані. Оце ж чергове наше завдання: УПОРЯДКУВАТИ ПРАЦЮ в ЧАСТИНАХ. Переводім своєчасно складання заяв вступу з прихильниками /згідно з постановами правильника!/, пляново пригетовляймо новаків д о п р е б, подаваймо в звітах докладно с т а н новаків за пробями: прихильників новаків новаків-жовтодзюбів новаків-юних орлят новаків-орлят Коли Ваш рій, чи Ваше гнізде будуть нормально вести свої заняття, немає причини, щоб воно не було затверджене. Амбіцією і обов'язком кожного гніздового повинне бути, щоби його частина мала свою назву й була з а т в е р д ж е н а /Кр. Реф. Новаків/, й тим самим була внесена до загального списку новацьких частин у Булаві головного Булавного УПН-ів. Зі сумом стверджуємо факт протягання справи затвердження частин, а послідовно йдучи далі - стверджуємо факт неспівмірності числа підгетовних і затверджених частин. ЧАС "П І Д Г О Т О В К И" ТРИВАЄ Р І Ш У Ч Е ЗАДОВОМ!

Та всю цю п о р я д к у ю ч у р а б о т у на відтинку новаків треба зачати в і д н а с с а м и х! Порівняйте числа:

виховників зі ступенями 12 і виховників без ступеня 96

Застановіться на тим станом. Добре Уладу, добре ПЛАСТУ вимагає, щоб Ви попрацювали більше НАД СОБОЮ! Оце ж до Вас, НОВАЦЬКІ ВИХОВНИКИ, зазив:

З Д О Б У В А Й Т Е С Т У П Е Н І Н О В А Ц Ь К И Х В И Х О В Н И К І В !

Превід УПН-ів мусить перебрати рішучі заходи, щоби направити це недомогання. Плянуємо направити цей стан ц е с т у ц о в о такими етапами:

- ПЕРШИЙ:** - Ми хочемо бачити всіх членів Крайових Проводів новацьких з'єднань зі ступенями новацьких виховників;
- ДРУГИЙ:** - Наша увага зупиниться на ГНІЗДОВИХ і ми станемо реалізувати гасло: "Гніздові - пластові виховники зі ступенем новацького виховника ПЕРШИМ, а згодом ДРУГИМ";
- ТРЕТИЙ:** - Врешті черга прийде на новацьких ВПОРЯДНИКІВ, що повинні мати 1-ий ступінь новацького виховника.

Коли зникнуть згадані тіні нашої пластової дійсності ми з радістю зможемо сказати, що наш Улад біжить по правильних, міцно наложених рейках, що ведуть до ... "ЩАСТЯ, СЛАВИ І СВОБОДИ".

Т о ж СЕСТРИЧКО, БРАТЧИКУ до праці! Час не жде! СЛОВО й ДІЛО за Вами!

ГОТУЙСЬ! - СКОБ!

С Т А Р И Й О Р Е Л

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
Крайова Пластова Булава
Б У Л А В А У. П. Н - і в.

Н О В А Ц Ь К И М В И Х О В Н И К А М
Д О В І Д О М А

БУЛАВА УПН-ів цим шляхом доводить до відома склад
ПРОВІДУ УПН-ів враз з підлеглими клітинами.

БУЛАВА УПН-ів

1. Пл.сен. Т. Самогулка - головний булавний УПН
2. " " В.О. Грималюк - зв'язковий гол. булавного
3. Ст. пл. Ю. Український - заступник гол. булавного
4. " " М. Світуха - " " " " і про-
відник "О.К."

ПРОВІД "ОРЛИНОГО КРУГА"

1. Ст.пл. М. Світуха - провідник
2. Пл.сен. В.О. Грималюк - заст. пров./видавничі справи/
3. Ст.пл. О. Гаврилюк - писар/вишкільні справи/

Редакційна Колегія В.О.Р. і Бібліотеки В.О.Р.

Пл. сен. Т. Білостоцький, пл.сен. Е. Гойдиш, пл. сен. В.О.
Грималюк, пл.сен. Д. Хухра.

Адміністрація В.О.Р.

Адміністратор: ст.пл. Ол. Юзенів, при допомозі Куренів
Ст.пл. "ВЕРХОВИНКИ" та "ЛІСОВІ МАВКИ"

С К О Б !
/-/ Т. Самогулка
головний булавний УПН-ів

ДОРОГІ НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ - ВИХОВНИКИ!

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ - порадник у всіх ланках виховної діяльності з пластовим новацтвом знову оце у Ваших руках

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ - чергове 9. число, торкається питання НОВАЦЬКИХ ІМПРЕЗ, особливе актуальних тепер, після так успішно проведених новацьких таборів

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ виходить тепер у збільшеному листковому форматі і дає більше матеріалів

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ - бажаний та очікуваний Вами, як на те вказують численні запити й листи

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ звертається до Вас з зазивом про ПІДДЕРЖКУ.

Перший вияв піддержки буде, коли вирівнасте оплату за це число, і якщо залягаєте, за попередні числа. Просимо перевірити чи Ваш Осередок-Станиця вислали зібрані гроші за В.О.Р. Затримування зібраних оплат унеможливило появу наступних чисел В.О.Р. В найближчому часі приступаємо до видавання БІБЛІОТЕКИ В.О.Р. і першим випуском в тій серії буде історичний огляд "25-річчя У.П.Н." в опрацьованні Старого Орла.

Другий вияв піддержки буде СПІВПРАЦЯ - ДОПИСУВАННЯ до В.О.Р. Запрошуємо Вас, ДОРОГІ НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ - ВИХОВНИКИ, до писувати до В.О.Р. Підготуйте та прислайте матеріали із виховної праці з новачатами. Короткі розповіді, гутірки, матеріали до імпрез, ігор, практичних занять і т.д. для загального вжитку, для обміну досвідом, для вишколу.

Плануємо в чергових числах В.О.Р. порушити такі питання:

- Ч: 10 - "Як вести працю в Гнізді"
- Ч: 11 - "Господарське виховання в новацтві"
- Ч: 12 - "Фізичне виховання в новацтві"
- Ч: 13 - "Естетичне виховання в новацтві"
- Ч: 14 - "Співпраця новацького виховника з батьками та школою; Лікарська опіка"
- Ч: 15. - "Самодіяльність новачат та новацький побут"

Почуття великої відповідальності за долю нашої молоді, за майбутність УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТОВОГО УЛАДУ, що його надійним доростом являється У.П.Н. спонукує нас до цього дружнього заклику до Вас, НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ й ВИХОВНИКИ:

ПІДТРИМУЙТЕ - СПІВПРАЦЮЙТЕ з В. О. Р.

Редакційна Колегія